

ARCHEOLOGEM?

Stá™eda, 08 srpen 2018

Když mi bylo deset, táta ušil na Valašsku matiku, chemii a fyziku a z kabinetu mi přišel ruský fotoaparát Moskva s vytahovací komorou. Už šel s vřichovněch pohnutek, jelikož jsem se v té době ušil pokoušet sestrojít svoji první kameru obskuru. Po touze šel se popeláťem přišel totiž na štádu touha býtti archeologem. Přišel k tomu vřstonic a okolí Velké Moravy, kde jsem byl fascinován tím, jak byli naši slovanští předkové udatní joni, samozřejmě i joni, viz vřstonic Venuše.

A

tak jsem začal fotografovat různé kosterní pozůstatky, ladné tvary nejraději chámfor a kouzla pradělnič chámperk. Tato záliba mi ale vydržela jen asi dva roky. Škoda ve chvíli, kdy jsem ve školní temné komoše pochopil, že spolužák Jarka, jež mi ochotně asistovala jako štádní členka školního fotokroužku, má i něco v c, než jen velmi vyvedenou kostru.

Archeologii

tak vystáda touha po děvě anatomii. Fotografovat jsem ovšem nepěstal, naopak. Jarka, jež má doma po děvě kovi kněžku s fotografiemi pana Drtikola, věděla, co je to umělecký akt. Jednou mi velmi osahanou knihu tajně přišla a já pochopil, že je to dělo; kam se na ni hrabal táta v láka v domě s jedinou nahou ženou, navěc pouze neuměně nakreslenou.

Má

první Jaršin akt se rodil velmi složitě. Proběhl se k jejímu štádu byl nadlidský věk, natož k oběma, prováženě podivuhodněm štázem fyziologických změn máho mladého organismu. Nakonec jsem to ustál a s štáesoucími prsty jsem svůj první drahocenný film s Drtikolskými akty životem protěš a o dva roky starší Jarky, dcery moralizované štáem otcem kostelníkem, vyvolal a zhotovil první fotografii v nejvyšší stupni rešimu: Přišel tajně!

Má

nadšeně však nemělo dlouhého trvání; závistivě a hlavně štárlivě spolužák z přitě C vě odhalil, jako správně bonžák to na mě přišel a já musel do štáeditelny, z něž jsem odcházel s štáeditelskou dtkou a přišel kazem absolvovat povinnou konzultaci u našeho pana faršáťe, která u nás ušil našboženstvā a suplovat z děvodě štáspor finančních prostědků v tehdejší rezortu ministerstva školství funkci vřichovně poradkyně.

Naštá to byl milý a shověvavě přin, jako má táta, co měl pochopení a lābil se mu alabastrový David a Poslední soud Michelangela ve vatikánském Sixtinském kapli i kreslené štádie nahých štáen Leonarda da Vinciho, stejně jako Rembrandtova Danae a Picassovy krasavice z Avignonu. Vysvětlili mi svůj pohled na rozděl mezi pornografiā a uměněm, já se vyzpovědal ze svých utajovaných štách štáchā a odcházel jsem štáistě a nově.

S myšlenkou, jak ztvárním Jarku jako ležācā Tiziánovu Venuši...

Břetislav Olšer

